

Dosarul nr. 3ra-724/20

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (G. Ciobanu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

ÎNCHEIERE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Nicolae Frumosu împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne privind obligarea furnizării informației solicitate și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 19 iunie 2019 AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Nicolae Frumosu, reprezentați de avocatul Vasile Ciuperca au depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil al MAI privind obligarea furnizării informației solicitate și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantii au relatat că la 03 mai 2019, prin cererea nr. 86/2019, au solicitat Biroului Migrație și Azil să ofere informații de interes public privind numărul străinilor (cetățeni ai Albaniei, Turciei, Afganistan, Pakistan și Irak) documentați cu permise de ședere permanent și provizoriu pe teritoriul Republicii Moldova, valabile la data de 30 aprilie 2019; Numărul cetățenilor turci declarați indezirabili pe teritoriul Republicii Moldova, în anul 2018; Numărul cetățenilor turci îndepărtați sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova în anul 2018; Numărul procedurilor de îndepărtare sub escortă a cetățenilor turci la care a participat doar personalul specializat al Biroului Migrație și Azil (anul 2018); Numărul procedurilor de îndepărtare sub escortă a cetățenilor turci la care nu a participat personalul specializat al Biroului Migrație și Azil (anul 2018); Locul până unde au fost însoți cetățenii turci în procedura de îndepărtare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova de către personalul specializat al Biroului Migrație și Azil (anul 2018).

Reclamanții au precizat că, Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nu a furnizat în termenul prevăzut de lege informația solicitată prin cererea nr. 86/2019 din 03 mai 2019.

Astfel, AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Nicolae Frumosu, reprezentați de avocatul Vasile Ciuperca având la bază dispozițiile art.11, 16, 21 din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, califică refuzul pârâtei în eliberarea informațiilor solicitate, drept ilegal.

Mai mult, reclamanții au susținut că instituția pârâtă, prin neprezentarea în termenul prevăzut de lege a informației solicitate le-a încălcat dreptul de acces la informație.

Astfel, întemeindu-și cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 34 și 53 din Constituția Republicii Moldova, art. 10 CEDO, art. 10, 11, 13, 16, 23, 24 din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, art. 189 alin. (1) și (2), art. 206 alin. (1), art. 224 alin. (1) Codul administrativ, AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Nicolae Frumosu reprezentați de avocatul Vasile Ciuperca au solicitat obligarea Biroului Migrație și Azil al MAI să furnizeze informația solicitată prin cererea nr.86/2019 din 03 mai 2019 privind numărul străinilor (cetățeni ai Albaniei, Turciei, Afganistan, Pakistan și Irak) documentați cu permise de ședere permanent și provizoriu pe teritoriul Republicii Moldova, valabile la data de 30 aprilie 2019; Numărul cetățenilor turci declarați indezirabili pe teritoriul Republicii Moldova, în anul 2018; Numărul cetățenilor turci îndepărtați sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova în anul 2018; Numărul procedurilor de îndepărtare sub escortă a cetățenilor turci la care a participat doar personalul specializat al Biroului Migrație și Azil (anul 2018); Numărul procedurilor de îndepărtare sub escortă a cetățenilor turci la care nu a participat personalul specializat al Biroului Migrație și Azil (anul 2018) și locul până unde au fost însoți cetățenii turci în procedura de îndepărtare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova de către personalul specializat al Biroului Migrație și Azil (anul 2018).

La 11 iulie 2019, AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Nicolae Frumosu, reprezentați de avocatul Vasile Ciuperca au depus cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată de la Biroului Migrație și Azil al MAI în sumă de 3616 lei (f.d.24).

Prin hotărârea din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis acțiunea înaintată de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Nicolae Frumosu împotriva Biroului Migrație și Azil al MAI privind obligarea furnizării informației solicitate și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a obligat Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne să furnizeze informația solicitată de Nicolae Frumosu și AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” prin cererea nr.86/2019 din 03 mai 2019.

S-a luat act de răspunsul Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nr. 5/1-3596 din 28 iunie 2019 și s-a dispus neexecutarea prezentei hotărâri în partea furnizării răspunsului la cererea nr. 86/2019 din 03 mai 2019.

S-a dispus încasarea de la Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” suma de 3616 lei cu titlu de cheltuieli de judecată legate de acordarea asistenței juridice (f.d.48).

La 14 ianuarie 2020, Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a

hotărârii instanței de fond, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată și în această parte a emite o nouă hotărâre de respingere a pretenției privind compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 04 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.100).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că instanța de fond just a stabilit că AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Nicolae Frumosu au calitatea de solicitanți ai informației, iar Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne de furnizor al informației oficiale în calitate de autoritate publică.

Astfel, autoritatea publică, Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, a expediat la data de 28 iunie 2019 AO „Juriștii Pentru Drepturile Omului” și lui Nicolae Frumosu răspuns la solicitarea nr. 86/2019 din 03 mai 2019, însă după depunerea cererii de chemare în judecată, cu încălcarea termenului legal de furnizare a răspunsului la cererea de acces la informație.

Prin urmare, prima instanță corect a respins alegațiile părții pârâte precum că nu a furnizat informația solicitată în termen, deoarece era necesar de a efectua un volum complex de lucru. Or, conform alin. (2) și (3) al art. 16 din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, termenul de furnizare a informației, documentului poate fi prelungit cu 5 zile lucrătoare de către conducătorul instituției publice dacă: a) cererea se referă la un volum foarte mare de informații care necesită selectarea lor; b) sânt necesare consultații suplimentare pentru a satisface cererea. Autorul cererii va fi informat despre orice prelungire a termenului de furnizare a informației și despre motivele acesteia cu 5 zile înainte de expirarea termenului inițial.

Ca urmare, în vederea respectării prevederilor alin. (2) și (3) al art. 16 din Legea privind accesul la informație, pârâtul urma să informeze, în modul prevăzut de lege, reclamantii referitor la prelungirea termenului de furnizare a informației, acțiuni care nu au fost întreprinse de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, ceea ce denotă admiterea de către autoritatea pârâtă a încălcării drepturilor reclamantilor de acces la informația solicitată în termenul stabilit de lege.

Or, furnizorul de informații este obligat să elibereze informația solicitantului în modul și termenul prevăzut de lege, sarcină nerealizată în modul corespunzător de către pârât.

După înaintarea acțiunii în instanța de judecată, Biroul Migrație și Azil a prezentat informația solicitată de reclamantii prin cererea nr. 86/2019 din 03 mai 2019.

Astfel, prima instanță corect a constatat că pârâtul a recunoscut în mod tacit acțiunea. Prin urmare, deși Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a furnizat informația solicitată de către reclamantii, aceasta a fost furnizată cu încălcarea termenului prevăzut de lege, fiind astfel, stabilit cu certitudine faptul încălcării de către pârât a dreptului reclamantilor. Or, prin acțiunile Biroului Migrație și Azil al MAI au fost lezate drepturile și interesele legitime în ceea ce privește accesul la informația solicitată prin cererea nr. 86/2019 din 03 mai 2019.

Așadar, faptul furnizării informației pe parcursul examinării cauzei nu determină respingerea acțiunii ca neîntemeiată, deoarece acest fapt semnifică recunoașterea acțiunii de către pârât.

În continuare, instanța de apel a relevat că în legătură cu faptul furnizării informației solicitate, coroborat cu celelalte probe care conduc spre concluzia temeiniciei cererii de chemare în judecată, instanța de fond just a dispus admiterea acesteia. Totodată, ținând cont că informația a fost deja furnizată, prima instanță corect a dispus neexecutarea hotărârii judecătorești în această parte, soluționând problema repartizării cheltuielilor de judecată conform art. 94 Codul de procedură civilă, precum și chestiunea compensării prejudiciului material și moral cauzat prin nefurnizarea informației oficiale în termenul legal stabilit.

Respectiv, având în vedere complexitatea cauzei și numărul ședințelor de judecată, instanța de fond corect a conchis că, cheltuielile pentru asistența juridică urmează a fi încasate în mărimea solicitată, fiind reale, necesare și rezonabile.

Având în vedere cele expuse, instanța de apel a conchide că prima instanță a ajuns la o concluzie justă și întemeiată, cu referire la admiterea acțiunii, iar alegațiile părții apelante nu pot fi puse la baza emiterii unei decizii de casare a hotărârii judecătorești.

La 25 mai 2020 Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei din 04 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia contestată, deoarece la adoptarea acesteia instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material prevăzute la art. 22 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, art. 96 alin. (1) Codul de procedură civilă, art. 163 lit. c) Codul administrativ.

În susținerea poziției date, recurentul a indicat că la 07 mai 2019, în secretariatul Biroului Migrație și Azil a fost înregistrat demersul nr. 86/2019 din 03 mai 2019 al AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” privind oferirea informației.

Luând în considerare faptul că întru prezentarea informațiilor solicitate era necesar de a efectua un volum complex de lucru precum consultarea subsistemelor informaționale aflate în gestiunea Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne și ridicarea dosarelor cu privire la îndepărtarea străinilor, a fost omis termenul de prezentare a informațiilor solicitate.

La 19 iunie 2019, reprezentantul intimaților a depus cerere de chemare în judecată privind apărarea dreptului de acces la informație, prin care a solicitat obligarea Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne să furnizeze informațiile solicitate, fără a înainta în prealabil pretenții referitor la neprezentarea în termen a informațiilor solicitate.

La 19 iunie 2019, reprezentatul intimaților, a depus cerere de chemare în judecată privind apărarea dreptului de acces la informație, prin care a solicitat obligarea Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne să furnizeze informația solicitată.

Recurentul a susținut că la 28 iunie 2019, a expediat în adresa intimaților scrisoarea nr. 5/1-3596, prin care le-a furnizat informația solicitată în ordinea întrebărilor adresate și a depus referință în adresa Judecătoriei Chișinău,

sediul Rîșcani, nr. 5/1-3595.

Ulterior, la 11 iulie 2019 reprezentantul intimaților, avocatul Vasile Ciuperca a depus cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3616 lei, care a fost admisă de prima instanță și menținută de instanța de apel.

Recurentul a menționat că recursul este întemeiat și depus în termen, or, cu decizia contestată a instanței de apel a luat cunoștință 27 aprilie 2020.

Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, deoarece prima instanță și instanța de apel nu au reținut dispozițiile art.22 din Legea privind accesul la informație, care dispune că în cazul în care persoana consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informații i-au fost lezate, ea poate contesta acțiunile sau inacțiunea furnizorului de informații la conducerea acestuia și/sau la organul ierarhic superior al furnizorului în termen de 30 de zile de la data când a aflat sau trebuia să afle despre încălcare. La fel, alin. (2) al aceluiași articol prevede că, conducerea furnizorului de informații și/sau organul ierarhic superior al acestuia va examina contestările solicitanților de informații în decurs de 5 zile lucrătoare și va informa în mod obligatoriu petiționarul despre rezultatele examinării în decurs de 3 zile lucrătoare. Iar, conform alin. (3) al articolului menționat, sesizările prin care sînt atacate acțiunile sau inacțiunea organizațiilor care nu au organele lor superioare, sînt adresate direct instanței de contencios administrativ competente.

La caz, organul superior de conducere a Biroului Migrație și Azil este Ministerul Afacerilor Interne.

În același context, recurentul a relevat că instanțele ierarhic inferioare nu au reținut poziția sa, cu referire la art. 96 Codul de procedură civilă, care dispune că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Aici, Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a comunicat că în cadrul ședințelor de judecată a susținut că cheltuielile de judecată au fost reale, însă nu au fost necesare și rezonabile întrucât acțiunile/inacțiunile sale, nu au fost atacate pe cale extrajudiciară, în procedură prealabilă. Astfel, luând în considerare art. 96 Codul de procedură civilă, dacă sunt înaintate pretenții cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de fond trebuie să se expună și pe faptul, în măsură în care acestea au fost necesare - având în vedere că nu au fost înaintate pretenții în prealabil Biroului Migrație și Azil sau organului ierarhic superior Ministerului Afacerilor Interne, și rezonabile - în măsură în care acțiunea de furnizarea a informațiilor solicitate, prin procedură extrajudiciară s-ar fi executat mai rațional.

Art. 163 Codul administrativ dispune că procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei, b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială, c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Recurentul a subliniat că normele legii privind accesul la informație prevăd atât atacarea pe cale judiciară a acțiunilor furnizorului de informații, cât și atacarea pe cale extrajudiciară. Normele de drept material menționate mai sus nu prevăd expres adresarea neîntârziată în instanța de contencios administrativ. Or, acțiunea

privind compensarea cheltuielilor de judecată, formulată de către intimat, urma să fie respinsă dat fiind faptul că omiterea procedurii prealabile, reprezintă o contrapunere a normelor de drept material enunțate.

La 20 iulie 2020, AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Nicolae Frumosu, reprezentați de avocatul Vasile Ciuperca au depus referință împotriva cererii de recurs, prin care au solicitat declararea inadmisibilă sau respingerea ca neîntemeiată a recursului declarat de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din același Cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 04 martie 2020.

Din materialele cauzei rezultă că Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a recepționat copia deciziei din 04 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău la 27 aprilie 2020 (f.d.107, 117).

În aceste circumstanțe, recursul declarat de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne la 25 mai 2020 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile

enumerare la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se

vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Astfel, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan